Слышану сотвори мне заутра милость
твою, яко на тя уповах.

Ой де ж вона залетіла,
Обіцяна Галка Біла?
Мабуть, Харків проминула,
Чи не в вирій лиш шморгнула?
Писав пан: звізду дав
І червону стрічку.
От я й ждав... Дулю взяв.
Ще й поставив свічку!
Ой схоплюсь, утоплюсь,
Повішусь на гілці!
Або смерть, як нап'юсь,
Найду я в горілці!
Поскупивсь ти цяцьки
Прислать на свитину,-
Присилай же гвіздки
Забить домовину!
І не квапсь, не рятуй,-
Ні, вже не оклигну,
Таки вмру,— пожалкуй,
Ще й ногою дриґну!
І святих не скликай:
Вилають на славу!
Лучче гривню виймай
На дзвін Станіславу!
20 января 1852 г., Харьков